

Det skal endeligt understreges, at bestemmelsen ikke ændrer de muligheder, som landbruget har til at opføre bygninger efter planlovens §§ 35-36.

Miljøministerens forpligtelser

Udviklingen i kystområderne har interesse ud over den enkelte kommune og den enkelte amtskommune. Derfor pålægges miljøministeren i stk. 2 at følge udviklingen og anvende bestemmelserne i planloven til at varetage de nationale planlægningsinteresser i kystområderne. Dette skal ske, dels ved at miljøministeren følger amtsrådenes varetagelse af kystinteresserne ved behandling af planforslag, dels ved at miljøministeren indsamler de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere udviklingen på landsplan.

De statslige interesser i planlægningen varetages primært gennem regionplanlægningen jf. § 29, stk. 1. Miljøministeren kan endvidere pålægge amtsrådet at bringe lovens bestemmelser i anvendelse eller overtage amtsrådets og kommunalbestyrelsens beføjelser jf. § 3, stk. 3 eller 4. Miljøministeren kan også vælge at indbringe en endeligt vedtaget plan for Naturklagenævnet, hvis der er retlige spørgsmål, jf. § 58.

Bestemmelserne i § 3, stk. 3 og 4 kombineret med at ministeren gennem amtskommunernes oplysningspligt i § 29 stk. 3 er orienteret om amtsrådets vurdering af et planforslag, indebærer, at miljøministeren kan gribe ind i et planforslag, hvis ministeren skønner, at det strider mod de nationale planlægningsinteresser i kystområderne.

Når miljøministeren har gjort indsigelse mod eller indkaldt et planforslag, kan ministeren inddrage andre ministerier i vurdering af forslaget. Fx kan Ministeriet for Kommunikation og Turisme inddrages i vurderingen af turistudviklingen i forbindelse med vurdering af ferie- og fritidsanlæg.

Afgrænsningen af kystnærhedszonen

Afgrænsningen af kystnærhedszonen er i dag fastlagt i cirkulære om planlægning og administration af kystområderne. Denne afgrænsning videreføres gennem kortbilaget til loven, jf. § 5 a stk. 3. Dette gøres for at sikre et fast grundlag for planlægningen i kystområderne. En ændring af afgrænsningen vil derfor forudsætte en lovændring.

Kystnærhedszonen er en planlægningszone, der omfatter kystområder i landzone og sommerhusområder, idet det er disse arealer, der udgør den primære del af de åbne kyster, som det er lovens formål at friholde for bebyggelse og anlæg.

De kystnære dele af byzonerne

Der knytter sig ikke de samme planlægningsmæssige og beskyttelsesmæssige interesser til de allerede bebyggede og udlagte byzoneområder. Lovforslaget udmønter forskellen mellem det centrale hensyn til de åbne kyster og de bymæssige områder, ved at byzonerne ikke er omfattet af kystnærhedszonens bestemmelser.

Der knytter sig dog også nationale planlægningsmæssige interesser til udvikling i de mest kystnære dele af byzonerne. Lovforslaget lægger derfor ikke op til en fast afgrænsning, men derimod en relativ fastlæggelse af de kystnære områder, som de byzoneområder, der ligger ud til kysterne eller som indgår i kystlandskabet.

Planer for byggeri og anlæg som enten direkte ligger ud til kysten eller som ud fra blandt andet placering, højde og størrelse indgår i et samspil med kystlandskabet, vil blive omfattet af lovforslagets krav til planlægningen.

Planlægning i kystnærhedszonen

De foreslåede bestemmelser i § 5 b svarer indholdsmæssigt til bestemmelserne i § 5 i cirkulæret om planlægning og administration af kystområderne.

Bestemmelserne retter sig både mod amtskommunernes og mod kommunernes planlægning og fastsætter regler for indholdet af planlægningen i kystnærhedszonen.

I den kommunale planlægning er det ud fra en samlet planlægningsmæssig afvejning fastlagt, hvor der skal ske byudvikling. Dette gælder også i kystområderne. Udviklingen i byerne er forudsætningen for, at det åbne land kan friholdes for bebyggelse og anlæg. Da byerne er kendetegnet af at være langt mere intensivt bebygget end sommerhus- og landzoneområder, er det ikke hensigtsmæssigt, at der stilles de samme krav til planlægningen i disse områder.

Derfor omfattes byzonerne ikke af en fast afgrænsning, men den kommunale planlægning skal, når der er en reel påvirkning af kysten, sikre, at ny bebyggelse indpasses i den kystlandskabelige helhed, baseret på den påvirkning bebyggelsen rent faktisk har.

Særlig begrundet kystnær lokalisering

Bestemmelsen har til formål at beskytte kysterne ved generelt at begrænse udlæg af nye arealer til byformål, ferie- og fritidsformål og tekniske anlæg i kystnærhedszonen.

Lokaliseringen af nye arealudlæg i kystnærhedszonen er således ikke udelukket, men udgangspunkt